

langt fra, at den ærede Rigsdagsmand derved har udtalt vor Mening. Han vilde have rettet det til, at vi troede ikke saa hurtigt at kunne naae Maalet ved denne Lov, men han tog de Ord „saa hurtigt“ tilbage igjen og gjentog sin tidligere Sætning. Dersom den ærede Rigsdagsmand vilde have sagt, at man ikke saa hurtigt kunde naae Maalet derved, saa vilde jeg tildeels have givet ham Ret deri, men dog ikke fuldkommen. Der er aldeles Ingen, der for Diebliffet veed, om en Lov, som er bygget paa dette Grundlag, kan gjenneføres hurtigere, end naar den bygges paa et andet. Derimod vilde jeg give ham Ret i, at, som Forholdene for Diebliffet ere, troe vi, at Loven kan gaae hurtigere igjennem, naar den bliver bygget paa dette Grundlag, og Regjeringsringen vil tage den i sin Haand, og derfor er det, at vi for Diebliffet gaae ind derpaa; men dette er Alt, hvad der maa lægges ind i vor Mening om det foreliggende Forslag.

Efter disse mindre væsentlige Bemærkninger skal jeg gaae over til at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Forsens (Lutein). Jeg erkjender, ligesaavel som flere foregaaende Talere, at den ærede Rigsdagsmand har sin fulde Frihed; det kunde aldrig falde mig ind at nægte det. Jeg erkjender ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand har sin fulde Frihed til nu at opstille et andet Grundlag, som han for Diebliffet synes om at gaae ind paa. Men jeg vil spørge den ærede Rigsdagsmand, uden at han i mindste Maade maa troe, at jeg deri vil fremkomme med nogenomhelst Sigtelse til ham, om han ikke synes, at det kunde ligge overmaade nær for dem, som ere gaaede ind paa hans første Forslag i Udvalget, at antage, at der deri kunde ligge, om ikke fra den ærede Rigsdagsmands Side, saa dog fra de Fleres Side, som han har sagt vare enige med ham, et Forsøg paa at udhale Tiden, idet man, naar man fik os til, at gaae ind paa denne Overeenskomst, selv kunde fravige den, for at stille et nyt Forslag, og derefter see at faae en anden Landbocommission nedsat, og faae andre Conferencer i Stand; men dette lader sig vir-

kelig ikke gjøre. Naar man har gjort et Skridt for at komme nærmere til Maalet, og man saa opdager, at der er en Tilbøielighed hos Bedkommende til ikke at ville slutte sig til Overeenskomsten, saa bør man ikke gjøre noget nyt Forsøg med de samme Folk. Det vilde være et Forræderi imod den Sag, som man arbejder for, om man vilde gaae frem ad denne Vej. Det ærede Medlem vil altsaa indsee, at vi ikke ville kunne lade os affpidsse med Udfigt til en Landbocommission og til et nyt Grundlag, som man da kunde tale længe om. Men, hvorledes tænker da den ærede Rigsdagsmand sig, at en Overeenskomst skal kunne fremkomme, som efter hans Mening alene kunde danne Grundlaget for en Lov? Jeg er i det samme Tilfælde, som en anden æret Rigsdagsmand, jeg kan slet ikke forstaae ham; thi, dersom Landbocommissionen bestod af Godseiere, saa vilde der jo ikke være en fuldstændig Overeenskomst tilveiebragt, ligesom han heller ikke vil ansee det for et Tegn paa en Overeenskomst, at de Godseiere, der sidde i Landsthinget, ere blevne enige med de Medlemmer af Bondestanden, som have Sæde der. Her i Udvalget har der været tilveiebragt en Overeenskomst, som jeg desværre hører, idetmindste for Diebliffet, er forbi. Men, hvorledes skal der da komme en Overeenskomst tilstede, som den ærede Rigsdagsmand vil erkjende for at være det Grundlag, hvorpaa en Lov kunde bygges? Vi vide jo, at der er en meget stor og mægtig Godseierforening her i Landet, som for ikke meget lang Tid siden offentlig har erklæret, at den fremdeles vil være en stor Modstander af denne Lov, og den tæller mange rige og mægtige Godseiere her i Landet. Naar den ærede Rigsdagsmand vil have en fuldstændig Overeenskomst tilstede imellem Bønderne og Godseierne, saa maa han ogsaa tænke sig, at denne Forening vil give sit Minde dertil. Men det kunde ogsaa tænkes, at der rundt omkring, hist og her, var en Godseier, som ikke var i denne Forening, og saa maatte man ad anden Vej skaffe ham tilstede. Men, hvorledes skal man saa bære sig ad med Bondestanden; thi der maa jo ogsaa blive en Overeenskomst tilstede. Naar den ærede Rigsdagsmand meente, at der